

dringen i 1996, ikke er lykkedes branchen at blive enige om efterforskningsaktiviteter, sådan som det ellers var forudsat ved lovændringen. Både efterforsknings- og indvindingstilladelser kan påklages af konkurrerende virksomheder, og i den eneste større indvindingstilladelse – givet til et selskab bestående af flere virksomheder – er parterne bag det selskab, der har fået tilladelsen, efterfølgende blevet uenige.

Den manglende enighed i branchen om efterforskningsaktiviteter og afholdelse af udgifter til miljøundersøgelser m.v. betyder, at der ikke løbende er udført den efterforskning, der er nødvendig for at sikre råstofforsyningen fra havet. Det er en situation, som branchen og Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, i flere år – på grund af lovens forudsætning om enighed – uden held har forsøgt at finde en løsning på.

Fra udløbet den 1. januar 2007 af den 10-årige overgangsperiode er der ikke længere knyttet en indvindingsret til fartøjstilladelsene. For herefter at sikre samfundet en uafbrudt råstofforsyning, for at sikre indvindingbranchen tid til at tilpasse sig til de nye markedsvilkår, og for at tilgodese branchens behov for at kunne leve op til flerårskontrakter gennemførte Skov- og Naturstyrelsen derfor i perioden op til 1. januar 2007 en ordning, hvorefter branchen efter ansøgning har fået indvindingstilladelser efter lovens § 20 til fortsat råstofindvinding i nærmere afgrænsede områder inden for de overgangsområder, hvor der foregik råstofindvinding. Formålet med denne såkaldte 'konverteringsordning' har været at fungere som en overgangsordning frem til et nyt tilladelsessystem med vedtagelsen af lovforslag nr. L 161 skulle være trådt i kraft og i fuld funktion i 2010. Konverteringsordningens indvindingstilladelser blev derfor meddelt for en 3-årig periode til udgangen af 2009.

Imidlertid blev lovforslag nr. L 161 ikke vedtaget. Situationen har herefter været den, at der dels er stor usikkerhed om administrationen af tilladelsesordningen efter § 20, idet indvinding i konverteringsområderne som nævnt kun er sikret indtil udgangen af 2009, og dels er fartøjsgodkendelsesordningen efter § 19 ikke ophævet, selvom den er i strid med EF-traktaten.

For så vidt angår fartøjsgodkendelsesordningen efter § 19 bad den daværende miljøminister på baggrund af Justitsministeriets vurdering, og efter den 3. juli 2007 at have orienteret Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (Folketingsåret 2006-07, MPU, L 161 – bilag 29), Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, om at ændre administrationen af § 19, således at der fremover administreres uden kon-

flikt med EF-traktaten, dog således at ændringen ikke kommer i konflikt med reglernes formål om sikring af miljø og forsyning.

For så vidt angår tilladelsesordningen efter § 20 er grundlaget for administrationen fortsat 1996-lovens gældende regler. Men som det fremgår ovenfor, udløb lovens overgangsordning den 1. januar 2007, fordi det i forbindelse med vedtagelsen i sin tid af 1996-loven var forudsat, at branchen skulle have udlagt nye indvindingsområder inden da. Da dette ikke skete, gennemførtes konverteringsordningen som en ny overgangsordning med udløb 31. december 2009 med den hensigt, at nye regler kunne træde i kraft inden.

Den manglende vedtagelse af L 161 i folketingsåret 2006-07 giver derfor anledning til betydelige problemer for branchens mulighed for planlægning og fremtidssikring, idet størstedelen af indvindingen af råstoffer på havet i dag sker med tilladelser i konverteringsområderne, som udløber med udgangen af 2009. Tilladelser med eneret kan kun gives, hvis andre ikke har en væsentlig interesse i at efterforske og indvinde i samme område, og det medfører en retstilstand, hvor indgivne ansøgninger og klagesager blokerer for andre firmaers mulighed for at opnå eneretstilladelser og udlægning af nye indvindingsområder.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ophævelse af § 19 om fartøjsgodkendelse

Det foreslås, at lovens § 19 ophæves, således at reglerne om fartøjsgodkendelse i den nuværende form afskaffes. Med udløbet af 1996-lovens overgangsordning den 1. januar 2007 er der ikke længere behov for særlige regler om fartøjsgodkendelse, da der til denne godkendelse ikke længere er knyttet nogen ret til fri råstofindvinding.

Selv om bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves, vil de nuværende indehavere af en § 19-godkendelse fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag er indehavere af § 19-godkendelser.

Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen og suppleres med en bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om pligt for indehaveren af en efterforsknings- og indvindingstilladelse til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes. Det vil f.eks. være vilkår om, at fartøjerne har bestemt elektronisk udstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding, til måling af størrelsen af den indvundne